

Utorok 1. novembra 2016

Piesne: ES č. 483, 484

Text: R 13, 1 – 7

„Každá duša buď poddaná nadriadeným vrchnostiam. Lebo nieto vrchnosti, iba ak od Boha; a tie, čo sú, sú zriadené Bohom...“

Zamyslenie nad Božím slovom:

Židovský neuropsychiater Viktor E. Frankl si vo svojej knihe spomína na to, prečo sa nesnažil utiecť pred tým, čo ho nemohlo minúť, keď sa Hitler dostal k moci. Mal možnosť, mal aj imigračné víza do USA. A predsa nemohol odísť kvôli rodičom, ktorí odísť nechceli. Dilemu odchodu a zostania mu pomohol vyriešiť jeho otec. Na stole mal kúsok mramoru z nacistami vypálenej viedenskej synagógy. Ten kúsok pochádzal z dvoch tabúl Desatora a na ňom bolo začiatkové písmeno. Na otázku syna, ktoré to je prikázanie, mu otec odpovedal: *„Cti otca svojho a matku svoju, aby si dlho žil na zemi, ktorú ti dá Pán, tvoj Boh.“* V tej chvíli mal vo všetkom jasno a zostal. Podobná poslušnosť, s akou dieťa pristupuje k svojim rodičom, je istou analógiou aj k slovám apoštola Pavla o zodpovednosti človeka k svojej krajine a o poslušnosti k jej vláde. Rovnako ako rodina, tak aj štátne zriadenie je cestou k poriadku. Preto apoštol správne pobáda kresťanov, aby boli podriadení vrchnosti: *„Lebo vládati nie sú na postrach tým, čo dobre činia, ale tým, čo zle činia. Chceš sa nebáť vrchnosti? Čiň dobre a budeš mať chválu od nej. Veď je služobníkom Božím tebe k dobrému. Ale keď zle robíš, boj sa! Lebo nie nadarmo nosí meč. Božím služobníkom je totiž, vykonávateľom hnevu nad tým, čo zlé robí.“* Napokon, apoštolovo odporúčanie je len rozvinutím známych slov nášho Pána Ježiša Krista: *„Čo je cisárovo, dávajte cisárovi; čo je Božie, Bohu.“* (Mk 12, 17) Pokiaľ tento proces funguje, potom je všetko v poriadku. No čo ak nastane situácia, že sa svetská či cirkevná vrchnosť spreneverí svojmu poslaniu a svoju službu znehodnotia?

Jednou z odpovedí je minulo-ročné pripomenutie si šesťsto rokov od mučeníckej smrti Jana Husa. Aj on pochopil, ako sa vrchnosť spreneverila svojmu poslaniu. Žiadal nápravu, náprava však neprišla. Jej čas nastúpil neskôr, v diele Dr. Martina Luthera. No aj potom sme svedkami mnohých sprenevier vrchnosti. Dokonca dodnes vidíme, že aj napriek demokracii nie je vrchnosť príkladom pre svojich občanov. Napriek tomu je poslaním nás, kresťanov, žiť v pokoji a v budovaní dobrých vzťahov „pre svedomie“, za predpokladu, že vrchnosť robí všetko podľa Božích ustanovení. Ak sa však dostaneme do pochybností, nie je našou povinnosťou, aby sme skúmali oprávnenosť toho, čo vrchnosť požaduje. Našou povinnosťou je poslúchať len potiaľ, pokiaľ nás vrchnosť priamo nenúti porušovať Božie prikázania. Ak však vrchnosť prekračuje svoje právomoci a chce vládnuť napríklad nad vierou cirkvi, potom už nie sme viazaní „pre svedomie“ a pre svoju vieru máme svoju poslušnosť odprieť. (D. Bonhoeffer) Amen.

Modlitba:

Pane, daj nám dobrú vrchnosť, aby bola Tebe na slávu a nám na úžitok. Amen.

PhDr. Mgr. Barbora Vontorčíková, zborová farárka v CZ ECAV Košeca (TUS)